

Ben Kribben

25 jaar Van Dik Hout

De afgelopen jaren was het stil rondom Van Dik Hout, maar nu zijn de mannen terug. In 2019 bestaat de band namelijk 25 jaar. Van Dik Hout komt met een nieuw album - de eerste single werd al Radio 2 TopSong - en gaat in mei op tour langs de Nederlandse poppodia. Tijdens deze tour zullen ze hun debuutalbum, met nummers als Stil In Mij en Alles Of niets, integraal spelen. We spreken bassist Ben Kribben over een kwart eeuw Van Dik Hout, het nieuwe album en de veranderde muzieksce­ne.

Hoe was het om weer nieuwe muziek te maken met Van Dik Hout?

'Dat was best nog een uitdaging', lacht Ben. 'In de afgelopen periode hebben gitaristen Dave en Sandro en onze zanger Martin eigenlijk alle nummers geschreven. Die hebben heel veel tijd met z'n drieën in een hok doorgebracht. Vroeger ontstonden de nummers in de oefenruimte, maar dat kostte veel tijd. Tegenwoordig heeft iedereen een gezinsleven en dan moet je een goede balans zien te vinden. Doordat zij met z'n drieën de nummers schreven, zorgde het bij mij voor minder druk.' 'Het is niet zo dat ik precies te horen krijg wat ik moet spelen. Dat werkt niet. Dan zou ik mijn kont tegen de krib gooien, denk ik. Ik vind het erg leuk om zelf mijn baspartij te verzinnen. Ik wil mijn eigen ding doen, of overtuigd worden van waarom iets anders

zou moeten. Als ik inzie dat het beter voor het nummer is om een andere partij te spelen, dan doe ik dat graag. Ik hoef mijn ego niet te strelen. Het gaat me om het nummer, dat is het belangrijkste.' 'De afgelopen jaren hebben we wel opgetreden, maar rondom de band was het veel rustiger. Het was meer aan ons om de tijd in te vullen en we waren naast Van Dik Hout druk met andere projecten. Vier jaar zonder een nieuw album is best lang, vroeger ging dat veel sneller achter elkaar door. Het bleek weer heel erg leuk om te doen met deze groep mensen. Dit is absoluut het goede moment om weer te gaan optreden.'

Hoe ben je met de bas in aanraking gekomen?

'Ik heb vroeger nooit basles gehad. Toen ik een jaar of tien was, ben ik gitaar gaan

spelen. Ik kom uit een groot, muzikaal gezin en we hadden veel instrumenten thuis. Mijn broers en vader speelden ook gitaar, dus daar heb ik het toen een beetje van geleerd. Af en toe pakte ik er wel een bas bij, maar het echte bassen kwam pas toen ik in een bandje ging spelen. We hadden nog geen bassist en ik voelde me geroepen om die plaats in te nemen. De laatste paar jaar speel ik weer wat meer gitaar. De afwisseling vind ik erg leuk. Bij van Dik Hout speel ik bas en als ik zelf muziek schrijf, speel ik gitaar. Wat ik lekker vind aan bassen is dat het zo laid-back is. Je kunt lekker in de muziek hangen, af en toe. En als je de bas weglaat, dan mis je het erg. De band kan niet zonder je; daar krijg ik altijd een voldaan gevoel van.' 'Ik heb nu contact met een leraar die me wat baslessen gaat geven. En dan gaat het me vooral om de theorie erachter. In het begin ►

zat het me nooit zo in de weg dat ik geen les heb gehad. Maar als je dan met andere bands gaat spelen, merk je dat je wat trager bent in het hele theoretische gebeuren. Iemand die geschoold is, kan vaak veel sneller schakelen. Dat heeft wel als nadeel dat geschoolde muzikanten soms denken dat iets theoretisch gezien niet kan. Ik denk dan meteen: waarom niet? Daardoor kunnen nieuwe, creatieve ideeën ontstaan die theoretisch misschien niet kloppen, maar wel goed klinken. Verder leer ik veel van basvideo's op YouTube. Hoe je meer snelheid in je vingers kunt krijgen, bijvoorbeeld. Het voelt alsof ik in een soort tweede jeugd zit en mijn instrument herontdek. Ik probeer nu elke dag mijn basoefeningen te doen en ik merk dat ik vooruitga.'

Ben je als bassist veranderd in de afgelopen 25 jaar?

'Ik heb laatst weer wat muziek van ons teruggeluisterd en het valt me op dat mijn speelstijl vrij laid-back is, niet rete-technisch en met af en toe wat leuke loopjes tussendoor als het liedje daarom vraagt. Van de één toons-baspartijen ben ik niet zo, hoewel ik in de nieuwe nummers wel vaak de grondtonen pak. Dat klonk het beste, maar ik moest me wel inhouden tijdens het opnemen. We hebben op het nieuwe album veel synthesizers gebruikt en als je dan ook nog op je bas gaat zitten pielen, zit je die alleen maar in de weg. Ik ben sowieso dienender gaan spelen dan vroeger. Toen waren we nog jong en wild, en dat merk je ook aan mijn spel. Het is nu allemaal veel relaxter geworden. Ik merk aan de rest van de band ook dat ze rustiger zijn geworden. Je hoort het aan de muziek niet omdat we het levendig en energiek proberen te houden, maar je merkt wel dat we al 25

jaar samen zijn. Het is wat dat betreft echt een huwelijk.'

'Qua sound wil ik altijd dat randje hebben. Voor het nieuwe album had ik een vrij ruige sound met veel tubedrive in gedachten. Tijdens de opnames had onze producer Angelo de Rijke behoorlijk wat aandacht besteed aan het basgeluid en toen ik een mix terug hoorde was het juist heel erg wollig. Daar moest ik enorm aan wennen omdat ik een andere sound in mijn hoofd had, maar na een paar keer luisteren, snapte ik waarom hij die keuze had gemaakt. Ik hoorde dat het mooi klonk bij de rest van het nummer. Het randje zit er ook nog, maar dan een stukje dieper.'

'Om die sound ook live te krijgen, heb ik Nylon Tapewoundsnaren gekocht en op mijn Precision gezet. De dikte is 105 maar ze spelen superlicht. Verder haalde ik vroeger het kapje dat bij een P-bass over je elementen zit, er altijd af. Maar nu laat ik die er juist op, zodat ik gedwongen ben om verder van mijn elementen af te spelen. Anders wordt het geluid te helder.'

Wat kunnen we de komende tijd van jullie verwachten?

'We hebben net een show in Paradiso gedaan en in mei gaan we een mini-tourtje doen langs Nederlandse poppodia. Alle shows zijn inmiddels uitverkocht, dus dat gaat goed! Tijdens die shows gaan we ons debuutalbum integraal spelen omdat het daar natuurlijk allemaal mee is begonnen. Het is voor ons ook leuk, want sommige nummers hebben we al 24 jaar niet meer gespeeld. Ik ben dus mijn oude partijen opnieuw aan het uitzoeken. Je merkt dan hoe je bent veranderd en hoe anders je

de dingen nu aan zou pakken. Ik hoor oude partijen van mezelf waarvan ik nu denk: waarom speel je in godsnaam zoveel noten? Dat is helemaal niet nodig, doe maar rustig.'

Andere weg

'We hebben op het nieuwe album The War On Drugs een beetje als inspiratiebron genomen en ook veel meer synthesizers gebruikt. Wat dat betreft zijn we echt een andere weg in geslagen. Dat hebben we heel bewust gedaan; je moet jezelf blijven vernieuwen. Tijdens optredens hebben we nu vaak een gemixt publiek. De oude fans zijn van onze leeftijd en die nemen hun tienerdochters en -zoons mee. Dat is superleuk want dan gaat het over van generatie op generatie.'

Is de muzieksce­ne nu anders dan vroeger?

'De muziekwereld is zeker veranderd. Wij zijn opgekomen in de tijd van de cd en we zagen dat die langzaam verdween. Alles is nu online en op Spotify. We hebben ook de verandering van analoog naar digitaal opnemen

meegemaakt. Onze eerste plaat is nog op tape opgenomen. En de muziek zelf is ook veranderd. Dan heb ik het vooral over de Nederlandstalige Ronnie-Flex-achtige muziek. Mijn kinderen zingen dat allemaal mee. Dan denk ik bij mezelf: heb je wel door waar de tekst over gaat? Ze hebben het alleen maar over "money" en "bitches". Maar ik wil ook niet als een oude lul klinken, want ik zong vroeger ook fonetisch mee met liedjes waarvan ik geen idee had waar ze over gingen. Dat soort veranderingen kun je niet tegenhouden. Je hebt gelukkig ook nog steeds veel goede bands. Indian Askin bijvoorbeeld. Dat is echt zo'n ouderwetse, ruige band. Daar houd ik persoonlijk meer van dan van al dat computergebeuren. Op de computer druk je een knop in en dan heb je al een nummer. Het is zeker creatief, maar het is niet echt muziek maken.'

Wat zijn de dromen voor de toekomst?

'Als ik de afgelopen 25 jaar over zou mogen doen, zou ik alles veel bewuster mee willen

'De band kan niet zonder bassist; daar krijg ik altijd een voldaan gevoel van'

maken. Het ging allemaal zo snel en de tijd vliegt voorbij. Je wordt toch geleefd. Ik zou er meer van hebben willen genieten. En dan van alles; niet alleen het optreden maar ook van het schrijven en opnemen. Je moet het niet als vanzelfsprekend gaan zien. Het is best bijzonder dat we al zo lang samen zijn en dit vak mogen uitoefenen. Dat bewustzijn heb ik nu veel meer. We zijn Van Dik Hout als vriendengroep begonnen. We zijn opgegroeid met elkaar en hebben alle kanten van het leven met elkaar gezien. Eerste vriendinnetjes, liefde en dood; dat hakt er wel in. Je kent elkaar door en door. Dat zorgt er mede voor dat we al zo lang samen zijn, denk ik'.

'In Nederland hebben we alles inmiddels al wel gedaan. Het volgende doel is stiekem wel

België veroveren. We kregen laatst te horen dat onze nieuwe single daar op de radio gedraaid wordt en dan gaat er wel iets kriebelen. Dat zit best heel diep omdat we het destijds wel geprobeerd hebben, maar het niet lukte. We deden voorprogramma's van Clouseau, maar het sloeg gewoon niet aan. De nummers op het nieuwe album zijn allemaal iets compacter en toegankelijker en we hopen dat ze daardoor beter aanslaan.' ■

Van Dik Hout's nieuwe single Eén Nacht Eeuwigheid is uit en de band is in mei te zien in Effenaar in Eindhoven, Vera in Groningen, Tivoli de Helling in Utrecht en het Paard in Den Haag. Allemaal uitverkocht!

www.vandikhoutdeband.com

Ben's Bass Collection

'Ik speel de nummers van het nieuwe album over mijn oude Ampeg SVT. Tijdens de theateervoorstellingen die we hebben gedaan, speel ik over een Gallien & Kruger MB 150 Dat is eigenlijk een contrabas-versterker. Voor de rest heb ik een Fender Precision, Music Man Sterling, een Fender Jazz Bass en een oude Bass Collection. Die laatste is een actieve, Japanse bas en dat merk wordt niet meer gemaakt. Ik heb ons eerste album ook op zo'n model ingespeeld. Destijds vond ik hem niet cool. Ik wilde graag een Fender, want dat was natuurlijk dé bas. Dus zodra het kon heb ik de Bass Collection verkocht en een Fender Jazz Bass aangeschaft. Een paar jaar geleden luisterden we weer naar opnames uit onze begintijd en toen zei onze zanger Martin tegen me: "Die sound van de eerste plaat heb je nooit meer teruggekregen." En dat klopt: ik had een vette sound met een hele directe toon. Dus toen ben ik weer op zoek gegaan naar een Bass Collection-bas. Uiteindelijk vond ik er één in België. Nu speel ik live de oude nummers weer op die bas.'

'Naast Van Dik Hout speel ik in de Pearl Jam tributeband Pearl Jamming. Daar klopt de sound van mijn Bass Collection ook helemaal bij omdat ik hem een beetje als een fretloze bas kan laten klinken.'